

Dosar nr. . /2007
Operator de date cu caracter personal nr.

Admis =
Regis =

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA
SECȚIA COMERCIALĂ SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
Completul specializat în contencios administrativ și fiscal

SENTINȚA Nr.

Ședința publică din Februarie 2008

Completul constituit din:

Președinte -

Judecător -

Grefier -

RU, nr. 17, jud
2008, de către

Grefier,

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamanta S.C.
S.R.L., cu sediul social în orașul Brezoi, strada

judetului Vâlcea în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A
FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA cu sediul în municipiul Rm.
Vâlcea, strada G-ral Magheru nr. 17, judetului Vâlcea și ADMINISTRAȚIA
FINANTELOR PUBLICE A ORAȘULUI BREZOI, judetului Vâlcea, așa cum a fost
decizată prin cererea de la fila dosar, având ca obiect - anulare acte administrative -
întru decizia nr. 2007, a deciziei de impunere nr. .11.2006, precum
și a actelor ce au stat la baza emiterii acestora, respectiv raportul de inspecție fiscală nr.
.11.2006 și a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție
fiscală nr. .11.2006.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, arătându-se că dezbaterile
asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de februarie 2008,
fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte
integrantă din prezenta sentință, când s-a amânat pronunțarea pentru astăzi, la cererea
reprezentantului pârâtelor D.G.F.P. Vâlcea și Administrația Finanțelor Publice a
Orașului Brezoi, pentru a se formula concluzii scrise, ce au fost depuse la data de
.2008 (filele 149 - 152 dosar).

INSTANȚA,

Deliberând, constată următoarele:

La data de mai 2007 S.C. S.R.L. cu sediul social în orașul
Brezoi, strada Unirii, nr. 12, sc. B, ap. , judetului Vâlcea, prin reprezentantul său
legal - administrator Parlar Raci, a solicitat în contradictoriu cu Direcția Generală a
Finanțelor Publice a Județului Vâlcea și Administrația Finanțelor Publice a Orașului
Brezoi, anularea raportului de inspecție fiscală nr. noiembrie 2006 și a
deciziei de impunere nr. noiembrie 2006, precum și a măsurilor dispuse de
organele de inspecție fiscală prin dispoziția nr. din 21 noiembrie 2006, prin care s-
au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale în sumă de lei.

În motivarea acțiunii se arată că prin raportul de inspecție fiscală nr. 11.2006 s-au stabilit în sarcina petentei următoarele obligații fiscale : T.V.A. debit în evidență – lei; T.V.A. debit suplimentar - lei; dobânzi majorate T.V.A. suplimentar lei; penalități T.V.A. suplimentar - lei: în total sumă de lei.

Se precizează că obligațiile fiscale menționate sunt calculate greșit deoarece petenta a plătit obligațiile fiscale ce-i reveneau la Administrația Finanțelor Publice Orașului Brezoi, depunând în acest sens decontul T.V.A. aferentă trimestrului I al anului 2006 și înregistrat sub nr. 11.2006 aprilie 2006.

Constatările organului de control fiscal nu corespund realității, deoarece din actele de evidență contabilă și plățile efectuate reiese că sumele reținute prin actul de control nu se justifică. Mai mult, emiterea deciziei de impunere nr. 11.2006 pentru suma de lei, s-a făcut cu nesocotirea dispozițiilor legale întrucât reclamanta a formulat obiecțiuni la actul de control care nu au fost verificate.

Pentru aceste considerente, reclamanta solicită anularea actului de control fiscal și a deciziei de impunere nr. 11.2006 din noiembrie 2006.

În dovedirea acțiunii s-a solicitat proba cu acte și efectuarea unei expertize contabile.

Acțiunea este timbrată legal.

La data de 11 iunie 2007 prin cererea de la fila 15 dosar, reclamanta și-a precizat acțiunea în sensul că înțelege să conteste și decizia nr. 11.2006 din 11 noiembrie 2006, prin care D.G.F.P. Vâlcea a rezolvat contestația vizând actele administrativ-fiscale contestate inițial prin cererea introductivă.

D.G.F.P. Vâlcea a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamantă ca neîntemeiată (f. 12-14 dosar).

Astfel, se arată că actul de control fiscal și decizia de impunere, care se contestă de către reclamantă, sunt temeinice și legale, fapt constatat prin decizia nr. 11.2007 din 11 februarie 2007, prin care a fost respinsă în totalitate contestația formulată de aceasta pentru întreaga sumă de lei.

Examinând acțiunea formulată, în raport de motivele invocate, dispozițiile legale aplicabile și probele administrate, tribunalul constată că este fondată în parte.

Din actele și probele dosarului, instanța reține că prin raportul de inspecție fiscală nr. 11.2006 din noiembrie 2006 s-au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale în sumă de lei și s-a emis decizia de impunere cu nr. 11.2006 din noiembrie 2006 și dispoziții privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 11.2006 din noiembrie 2006.

Astfel, organele de control fiscal au verificat T.V.A. - ul în baza OUG nr. 17/2000, H.G. nr. 401/2000, Legea nr. 345/2002 și H.G. nr. 598/2002, precum și Legea nr. 571/2003 – privind Codul Fiscal.

Cu această ocazie s-a constatat că petenta a evidențiat T.V.A. deductibil, T.V.A. colectat, a utilizat jurnale de vânzări și cumpărări, a depus deconturi de T.V.A. lunare la organul fiscal teritorial pentru perioada ianuarie 2004 – martie 2006 și a efectuat viramente la bugetul de stat fără ca aceasta să fie înregistrată ca plătitoare de T.V.A.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au constatat că petenta s-a comportat ca plătitoare de T.V.A. începând cu luna mai 1999, înregistrând în luna mai venituri cumulate de lei, depășind astfel plafonul de 50 milioane lei, prevăzut de art. 6 pct."a" lit."i" din O.G. nr. 3/1992, privind T.V.A. Într-o atare

situație, organele de inspecție fiscală au colectat T.V.A. suplimentar în sumă de lei, iar pentru perioada ianuarie – decembrie 2001 - lei și pentru ianuarie – mai 2002 - lei.

Totodată, pentru perioada ianuarie – decembrie 2004 s-a stabilit T.V.A. colectat în sumă de lei, pentru ianuarie – decembrie 2005 - lei, iar pentru ianuarie – august 2006 - lei.

Urmare acestui fapt a fost stabilit T.V.A. colectat suplimentar în sumă de lei, conform art. 21 alin.2 lit."a" din Legea nr. 345/2002, privind T.V.A., pentru veniturile încasate cu monedele nr. martie 2003, în sumă totală de lei care nu au fost înregistrate în evidența contabilă de agentul economic.

În urma controlului efectuat, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a T.V.A. în sumă de lei, înregistrată de petentă în lunile februarie – iunie, august și septembrie 2003, în baza bonurilor fiscale de aprovizionare a carburanților auto, în conformitate cu prevederile art. 62 alin.1 din H.G. nr. 598/2002, bonuri care nu cuprind ștampila distribuitorului precum și datele cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului.

Pentru obligațiile fiscale stabilite suplimentar, s-au calculat dobânzi în sumă de 16.766 lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Constatările stabilite de organele fiscale nu corespund în totalitate realității, deoarece cu ocazia controlului nu au fost luate în calcul toate actele justificative prezentate de reclamantă și nu s-a observat că unele operațiuni erau trecute eronat, fără a se găsi înregistrate în evidența contabilă a societății și ca atare, nu au produs efecte juridice.

Din raportul de expertiză contabilă, întocmit de expertul (filele 104-115 dosar), instanța reține că petenta dăturează numai suma de lei, compusă din T.V.A. de plată - lei, majorări T.V.A. - lei, penalități T.V.A. - lei.

Astfel, expertul contabil, verificând actele care au stat la baza raportului de inspecție fiscală, a stabilit că T.V.A.- ul suplimentar, în sumă de lei, pentru perioada ianuarie – decembrie 2001 (lei) și ianuarie – mai 2002 (lei), nu este datorat de către petentă, întrucât aceasta și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de lege, în sensul că a ținut evidența T.V.A. -ului deductibil și colectat pe registre speciale prevăzute de lege, de vânzări și cumpărări, depunând deconturi T.V.A. la organele fiscale lunar și trimestrial și a achitat T.V.A. de plată la bugetul statului.

Se precizează că această sumă nu este datorată, deoarece organul de control fiscal a luat în calcul doar T.V.A. - ul colectat (de la vânzări) fără a se lua în calcul și T.V.A.- ul deductibil (de la aprovizionări), așa cum prevede legea.

În ceea ce privește T.V.A.- ul suplimentar, în sumă de lei, pentru ianuarie – decembrie 2004 (lei), ianuarie – decembrie 2005 (lei), ianuarie – august 2006 (lei), acesta nu este datorat, deoarece în mod greșit a fost calculat de către organul de control fiscal, din moment ce organul fiscal a primit și înregistrat deconturile T.V.A. fără a i se atrage atenția contribuabilului că nu este înregistrat ca plătitor de T.V.A. și s-au emis titluri executorii pentru o taxă care nu era înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Brezoi.

Întrucât culpa în calcularea greșită a acestor obligații aparține organului fiscal, nu poate fi sancționat contribuabilul din moment ce, conform art. 5 din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală „organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra

drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale. Organul fiscal este îndreptățit să examineze din oficiu starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată, organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz."

De asemenea, organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor ori de câte ori este cazul.

Prin urmare, organul fiscal trebuia să aibă rol activ în relațiile cu contribuabilii respectiv rolul de îndrumare, "lucru" care nu l-a respectat A.F.P. Brezoi în relația cu petenta.

T.V.A. – ul suplimentar în sumă de _____ lei, considerat a fi T.V.A.- ul monetarului nr. _____ 1 martie 2003, neînregistrat de agentul economic, este greșit calculat de organul de control, deoarece operațiunea din data de _____ 2003, în sumă de _____ lei, este cuprinsă în factura nr. _____ martie 2003, pentru care s-a întocmit chitanța nr. _____ 2003, înregistrată în registrul de casă din data de _____ 2003 și ca atare monetarul nr. _____ nu mai trebuia completat. Acest monetar a fost completat în mod eronat și ca atare el nu trebuia înregistrat în contabilitate. Acest lucru rezultă din registrul de casă și chitanța nr. _____ 2003, precum și din monetarul nr. _____ 2003, decontul T.V.A. pe luna martie 2003, jurnalul pentru vânzări pe luna martie 2003 și raportul periodic fiscal al casei de marcat pe lună martie 2003.

Trebuie observat că decontul T.V.A. al lunii martie 2003 și T.V.A. – ul colectat în sumă de _____ lei, la care se adaugă T.V.A. colectat din casa de marcat, în sumă de _____ lei, și T.V.A. colectat de pe cele trei facturi emise în sumă de _____ lei, sunt consemnate în jurnalul pentru vânzări.

Organele de control fiscal nu au acordat, în mod corect deductibilitate pentru suma de _____ lei, reprezentând T.V.A. dedusă de agentul economic pentru anumite bonuri fiscale de aprovizionare carburanți auto, întrucât nu aveau înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

Din cele arătate mai sus, rezultă că petenta, în perioada supusă controlului, a înregistrat următoarele operațiuni privind colectarea și deducerea T.V.A. –ului: T.V.A. constituit pe perioada sold 2000 – septembrie 2006 = _____ lei; majorări T.V.A. = _____ lei; penalități T.V.A. = _____ lei; T.V.A. achitat pe perioada ianuarie 2001 – iulie 2007 = _____ lei; majorări T.V.A. achitate pe perioada ianuarie 2001 – iulie 2007 = _____ lei; penalități T.V.A. achitate pe perioada ianuarie 2001 – iulie 2007 = _____ lei.

Intr-o atare situație, sumele pe care reclamanta le mai datorează bugetului statului constau în T.V.A. de plată _____ lei, majorări T.V.A. – _____ lei, penalități T.V.A. – _____ lei, în total _____ lei.

Potrivit art. 1 alin.1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ „*orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat cât și public.*"

Aşa fiind, tribunalul urmează să admită în parte acţiunea formulată de reclamantă, cu precizarea de la fila 15 dosar şi să anuleze decizia nr. 2007, actul de control fiscal şi decizia de impunere pentru suma de lei şi să le menţină pentru suma de lei.

Văzând şi dispoziţiile art. 274 Cod procedură civilă, pârâta urmează a fi obligată la plata sumei de lei - cheltuieli de judecată către reclamantă, reprezentând onorariu expert şi onorariu avocat, conform actelor depuse la dosar.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:**

Admite în parte acţiunea formulată de reclamanta S.C. S.R.L., cu sediul social în oraşul , judeţul Vâlcea în contradicţie cu pârâtele DIRECŢIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDEŢULUI VÂLCEA cu sediul în municipiul Rm. Vâlcea, stradă G-ral. Magheru nr. 17, judeţul Vâlcea şi ADMINISTRAŢIA FINANTELOR PUBLICE A ORAŞULUI , judeţul Vâlcea, aşa cum a fost precizată (fila 15 dosar) având ca obiect - anulare acte administrative, împotriva deciziei nr. 2007, a deciziei de impunere decont nr. 11/2006, precum şi a raportului de inspecţie fiscală nr. 2006 şi a dispoziţiei privind măsurile stabilite de organele de inspecţie fiscală nr. 2006.

Anulează decizia nr. din februarie 2007, decizia de impunere nr. din noiembrie şi raportul de inspecţie fiscală nr. din noiembrie 2006 pentru suma de lei şi le menţine pentru suma de lei.

Obligă pârâtele la lei cheltuieli de judecată către reclamantă.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare .

Pronunţată în şedinţa publică din Februarie 2008, la sediul Tribunalului Vâlcea.

Preşedinte,

Judecător,

Grefier,

Redactat
Tehnoredactat.